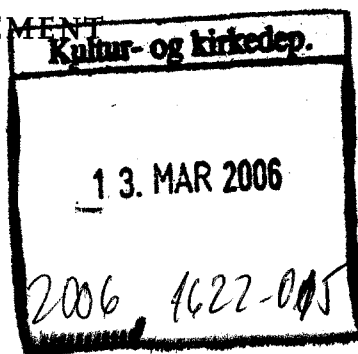

DET KONGELIGE
NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENT

Kultur- og kirkedepartementet
Postboks 8030 Dep
0030 OSLO

Deres ref
2006/01622 ME/ME3 KKL:elt

Vår ref
200600645-4/EAB

Dato
10.03.2006

EU-kommisjonens forslag til nytt TV-direktiv - Høring

Vi viser til Kultur- og kirkedepartementets høringsbrev av 3. februar 2006 vedrørende EU-kommisjonens utkast til nytt TV-direktiv. Det vises også til vår høringsuttalelse av 30. august 2005 i forbindelse med EU-kommisjonens temanotater.

I forslaget til nytt TV-direktiv foreslår EU-kommisjonen at virkeområdet skal utvides til å omfatte alle audiovisuelle tjenester uavhengig av hvordan og på hvilke plattformer de distribueres, dvs. at også "ikke-lineære" tjenester skal omfattes. Bakgrunnen for denne endringen er bl.a. ønsket om å unngå at tilbydere av slike tjenester må forholde seg til ulik regulering innen det indre marked. Vi innser at det i dag er rettslig usikkerhet knyttet til audiovisuelle ikke-lineære tjenester, spesielt siden disse ikke dekkes av senderlandsprinsippet i nåværende TV-direktiv. Departementet er derfor enig i at det er hensiktsmessig å ta inn over seg konsekvensene av konvergens slik at reguleringen på aktuelle områder blir teknologinøytral. Samtidig er det viktig at sentrale forskjeller mellom ulike tjenester ivaretas. Opprettholdelse av et strengt reguleringsskille mellom nært beslektede tjenester kan på sikt virke konkurransevridende og forstyrre den raske innovasjonstakten i audiovisuell sektor.

Prinsippet om uniform minimumsregulering i kombinasjon med senderlandsprinsippet samt en distinksjon mellom lineære og ikke-lineære tjenester fremstår som en hensiktsmessig måte å løse disse utfordringene på. Etter vår mening vil et sett minimumsregler for ikke-lineære tjenester virke harmoniserende og bidra til å sikre fri bevegelse av slike tjenester i det indre marked. Vi støtter derfor forslaget om at slike tjenester skal dekkes av senderlandsprinsippet, i likhet med lineære tjenester.

Definisjonen av informasjonssamfunnstjenester i ehandelsdirektivet dekker imidlertid ikke såkalte NVOD-tjenester (Near Video on Demand). Vi forutsetter at slike tjenester vil dekkes av utkast til nytt TV-direktiv. Hvorvidt slike tjenester skal reguleres som lineære tv-sendinger eller ikke-lineære tjenester, vil måtte bero på en konkret vurdering.

I EU-kommisjonens utfyllende dokument punkt 5 side 10 er det kort gjennomgang av forslaget hvor "streaming" defineres som en lineær tjeneste. Vi ber om at det i innspill til forslaget presiseres at dette i tilfelle må være streaming i sanntid, slik at all annen streaming naturlig vil falle inn under definisjonen av ikke-lineære tjenester.

Det er på det rene at forslaget til TV-direktiv vil overlappe eksisterende regulering av informasjonssamfunnstjenester etter direktivet om elektronisk handel (2000/31/EF). VOD-tjenester (Video on Demand) dekkes av ehandelsdirektivet og vil etter forslaget også falle inn under virkeområdet til TV-direktivet.

Det er viktig at denne overlappende reguleringen mellom de to direktivene ikke skaper ny rettslig usikkerhet for leverandører av slike tjenester ved at de må oppfylle begge reguleringsregimer.

Ehandelsdirektivet har et prinsipp om etableringslandets rett, dvs. at en tjenesteyter som tilbyr informasjonssamfunnstjenester kan forholde seg til den stats rett der tilbyderens økonomiske virksomhet er etablert, selv om tjenesten helt eller delvis tilbys i andre stater innenfor EØS. TV-direktivet opererer med et nært beslektet senderlandsprinsipp. Så vidt vi kan se vil de to prinsippene, i alle fall for tjenesteytere innen EØS-området, for alle praktiske formål være sammenfallende. Vi savner imidlertid en mer grundig behandling av dette spørsmålet i EU-kommisjonens utfyllende dokument.

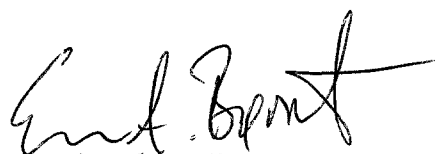
I forslaget artikkel 3 c oppstilles visse informasjonsplikter, som skal sikre brukere kunnskap om hvem som er ansvarlig for innholdet i de audiovisuelle tjenestene, inkludert ikke-lineære tjenester. Vi støtter forslaget, men påpeker samtidig at liknende informasjonsplikter følger av ehandelsdirektivet. For ikke-lineære tjenester vil begge direktiver oppstille informasjonsplikter. Pliktene i ehandelsdirektivet er imidlertid mer detaljerte enn i utkastet til TV-direktiv. For ikke-lineære tjenester som også er informasjonssamfunnstjenester vil informasjonspliktene i TV-direktivet etter vår vurdering ikke ha selvstendig betydning, da det for disse tjenestene uansett ikke vil være tilstrekkelig å oppfylle kravene i TV-direktivet.

Slik vi oppfatter forslaget, vil TV-direktivet som hovedregel ha forrang der det er motstrid mellom de to direktivene. I forhold til informasjonspliktene kan imidlertid ikke dette være utgangspunktet. Ehandelsdirektivets mer detaljerte krav må derfor følges i disse tilfellene.

I tillegg går vi ut fra at informasjonen - i alle fall delvis - kan bli gitt på en annen plattform enn den som er bærer av den ikke-lineære tjenesten, i tilfeller der denne plattformen ikke er egnet til å gi slik informasjon. En slik teknologinøytral tolkning er også i tråd med hvordan informasjonskravene i ehandelsdirektivet er forstått. Etter vår vurdering åpner punkt 29 i fortalen også for en slik forståelse.

Med hilsen

Barbro Noss
Barbro Noss (e.f.)
avdelingsdirektør

Espen Arneberg Børset
rådgiver